

Týždeň od 11. do 17. decembra

NA PEVNOM BIBLICKOM ZÁKLADE

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Lk 2,52; Mt 4,23; 1Kor 6,19.20; Ž 24,3.4; Sk 8,4–24; 1Jn 3,1–3

ÚVODNÝ TEXT

A sám Boh pokoja nech vás celých posväťí a pri príchode nášho Pána Ježiša Krista nech vášho ducha zachová neporušeného a dušu i telo bez úhony. (1Tes 5,23)

Kniha Zjavenie hovorí, že pred druhým príchodom Krista sa uskutočnia dve celosvetové „zjednotenia“. Zjavenie 13 opisuje zjednotenie na základe zla a bludu, keď sa „celý svet“ bude čudovať a bude nasledovať šelmu z mora (Zj 13,3.7.8.12.16). Zjavenie 14 hovorí o zjednotení na strane pravdy, keď „večné evanjelium“ bude kázané „každému národu, kmeňu, jazyku a ľudu“ (Zj 14,6.7). Počas týchto „nebezpečných časov“ (2Tim 3,1; Roh) bude viac „viator klamlivého ľudského učenia“ (Ef 4,14; Roh) a ľudia „odvrátia sluch od pravdy a priklonia sa k bájam“ (2Tim 4,4). „Predovšetkým dva podvody môžu ľudí z viesť na stranu nepriateľa: nebiblické učenie o prirodzenej nesmrteľnosti duše a rovnako nebiblické učenie o posvätnosti nedele. Prvý podvod pripravuje pôdu špiritizmu, druhý zvädza k obhajobe cirkevno-mocenského systému.“ (GC 588; VSV 423)

Kým nenastanú tieto posledné udalosti, musíme zostať pevní vo viere vo všetku pravdu, ktorú sme prijali a ktorá v sebe zahŕňa aj učenie o podstate človeka a smrti. Nechajme sa viesť Svätým Duchom s cieľom pripraviť sa na zjavenie Kristovej slávy.

OSNOVA LEKCIE

Pri štúdiu tejto lekcie si pripomenieme celkový biblický pohľad na človeka, ktorý je často v rozpore s populárnymi názormi našej spoločnosti. Zároveň uvidíme, ako môžeme stáť na „pevných biblických základoch“ aj v tomto zmätenom krízovom období na konci dejín.

- Mt 4,23: Ježišov pohľad na ľudskú osobnosť (nedeľa)
- 1Kor 6,19.20; 10,31: Biblický pohľad na telo (pondelok)
- 1Kor 2,14–16: Biblický pohľad na myseľ/srdce (utorok)
- Sk 8,18–24 : Život vedený Božím Duchom (streda)
- 2Pt 3,14; 1Jn 3,1–3: Pripravenosť na Kristov návrat (štvrtok)

JEŽIŠ AKO VZOR

A tak chodil po celej Galilei a učil v ich synagógach. Hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každú chorobu a každý neduh medzi ľuďom. (Mt 4,23)

Aké štyri rozmery Ježišovho rastu sa spomínajú v texte Lk 2,52?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Ježiš bol dokonalou ľudskou bytosťou a jeho rast zahŕňal všetky základné dimenzie ľudskej existencie. Podľa textu Lukáš 2,52 „Ježiš prospieval múdrosťou [duševná oblasť] a vzrastom [telesná oblasť] a milosťou u Boha [duchovná oblasť] aj u ľudí [sociálna oblasť].“ (Lk 2,52; Roh)

„Na svoj vek bol mimoriadne duševne čulý a bystrý, rozvážny a múdry. Mal ušľachtilo vyvážený charakter. Jeho duševné a telesné schopnosti sa rozvíjali podľa zákonitostí detského veku. Ako dieťa bol Ježiš neobyčajne vľúdny. Jeho rúčky boli vždy pohotové ochotne poslúžiť iným. Prejavoval bezmedznú trpezlivosť a neúchylnú vernosť. Jeho život pri všetkej neochvejnej zásadovosti zdobil pôvab nesebeckej láskavosti.“ (DA 68.69; TV 39)

Uvažuj o texte Mt 4,23. Ako môžeme dnes efektívne vykonávať Ježišovu trojitú službu – učiť, kázať a uzdravovať?

Ak uznávame, že ľudská bytosť je celistvá a nedeliteľná osobnosť, potom naše náboženstvo nemôžeme obmedziť len na duchovné záležitosti. Pravda v skutočnosti zahŕňa celú našu bytosť, pokrýva celý náš život a zahŕňa všetky rozmery našej existencie. Naša telesná a duchovná zložka sú tak silno prepojené, že ich prakticky nie je možné oddeliť. A hoci sa ako padlé bytosti nikdy nevyrovnáme Ježišovi ako nášmu vzoru, z Božej milosti ho môžeme „napodobovať“. Dielo vykúpenia v sebe totiž okrem iného zahŕňa aj obnovu obrazu Stvoriteľa v človeku. Boh nás chce priviesť späť k dokonalosti, v ktorej sme boli stvorení. Túži nás pretvoriť, aby sme jeho obraz odzrkadľovali po stránke duchovnej, duševnej, telesnej aj spoločenskej. Boh sa usiluje toto dielo konať vo svojom ľude ako súčasť procesu prípravy na Kristov návrat.

- **Keď sa porovnáme s Ježišom, môže nás ľahko odradiť prílišná odlišnosť. Ako nás sústredenie sa na kríž a na jeho význam chráni pred sklamaním z toho, čo vidíme v sebe v porovnaní s tým, čo vidíme v Ježišovi?**

APLIKÁCIA

TELO AKO CHRÁM

¹⁹A vari neviete, že nepatrite sebe, ale že vaše telo je chrámom Svätého Ducha, ktorý vo vás prebýva a ktorého máte od Boha? ²⁰Boli ste draho vykúpení. Oslavujte teda Boha vo svojom tele. (1Kor 6,19.20)

Či teda jete, alebo pijete, alebo čokoľvek robíte, všetko robte na Božiu slávu. (1Kor 10,31)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Dualistická teória, ktorá dáva do protikladu smrteľné telo a nesmrteľnú dušu, vytvorila rôzne teórie. Napríklad, pre starovekých gréckych filozofov bolo ľudské telo väzením duše, pre ktorú bola smrť vyslobodením. V ozvene tohto pohanského konceptu aj mnohí kresťania dnes veria, že telo je dočasným príbytkom nesmrteľnej duše, ktorá sa pri vzkriesení znova spojí s telom. Panteistický prístup je iný. Podľa tohto názoru je ľudské telo „božské“. Preto vyznávači panteizmu veria, že Boh a vesmír sú jedno a to isté. Pre nich je všetko božským a ľudské telo je súčasťou jedinej celistvej a univerzálnej božskej substancie. Okolo nás sa nachádza mnoho podobne protichodných teórií a pohľadov na svet a na človeka. Ak nechceme žiť v zmätku, potrebujeme sa pevne držať toho, čo o podstate človeka hovorí Biblia.

Uvažuj o úvodných textoch (1Kor 6,19.20 a 1Kor 10,31). Ako môže pochopenie, že naše telo je „chrámom Božím“ a „chrámom Svätého Ducha“, pozitívne ovplyvniť náš životný štýl?

Adam a Eva boli stvorení na Boží obraz a Božiu podobu (1Moj 1,26.27). To sa zrkadlilo nielen v ich charaktere, ale aj v ich telesnom aspekte. Tento obraz sa však skazil a zatemnil prítomnosťou hriechu. Dielom vykúpenia je preto – okrem iného – prinavrátiť ľudským bytostiam ich pôvodný stav, vrátane ich telesného zdravia. Boh tak chce konať už tu a teraz, a to aj napriek tomu, že sme stále smrteľní a nemáme podiel na strome života.

Táto obnova je celoživotným procesom, ktorý sa zavrie až pri Kristovom druhom príchode, keď si porušiteľné oblečie neporušiteľnosť a smrteľné nesmrteľnosť (1Kor 15,53.54).

Apoštol Ján napísal svojmu priateľovi Gájovi: „Milovaný, modlím sa, aby sa ti vo všetkom darilo a bol si zdravý, tak ako sa darí tvojej duši.“ (3Jn 1,2)

Ak uznávame, že ľudská bytosť je nedeliteľná entita a náboženstvo zahŕňa všetky aspekty ľudského života, mali by sme starostlivosť o naše telesné zdravie považovať za súčasť nášho náboženského prežívania. Mali by sme sa riadiť inšpirovanou zásadou z (1Kor 10,31). Ale pamätajme, že stále žijeme vo svete, kde dobrí ľudia môžu robiť to najlepšie, čo sa dá, a napriek tomu znášať následky hriechnej ľudskej prirodzenosti a hriechneho prostredia. Mali by sme teda dôverovať Bohu a robiť to najlepšie, čo je v našich silách, a výsledky nechávajme na Boha.

APLIKÁCIA

- **Čo môžeš urobiť preto, aby si sa lepšie staral o dar zdravia? Na čo si potrebuješ dať pozor, aby tvoja starostlivosť o telo nebola nevyvážená v porovnaní s dôrazom, ktorý kladieš na vzdelanie, duchovný rozvoj a vzťahy?**

KRISTOVA MYSEĽ

¹⁴Telesný človek neprijíma veci Božieho Ducha; sú mu totiž bláznovstvom a nemôže ich poznať, pretože sa posudzujú duchovne. ¹⁵Ale duchovný človek posudzuje všetko, jeho však neposudzuje nik. ¹⁶Veď kto poznal Pánovu myseľ, aby ho počul? My však máme myseľ Kristovu! (1Kor 2,14–16)

³Kto smie vystúpiť na vrch Hospodina? Kto sa smie postaviť na jeho svätom mieste? ⁴Ten, kto má ruky nevinné a srdce čisté; ten, kto sa neobracia k márnosti, ani falošne neprisahá. (Ž 24,3.4)

A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením zmysľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, čo mu je príjemné, čo je dokonalé. (Rim 12,2)

Napokon, bratia, upriamte svoju myseľ na všetko, čo je pravdivé, čestné, spravodlivé, čisté, láskyhodné a úctyhodné, to, čo je cnostné a chvályhodné. (Flp 4,8)

Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi. (Kol 3,2)

Vo všeobecnosti platí, že prostredie nás ovplyvňuje. Rozhodne by sme sa mali vyhýbať miestam a okolnostiam, ktoré nás môžu urobiť zraniteľnejšími voči pokušeniu (Ž 1,1; Prís 5,1–8). Náš problém s pokušením a hriechom však možno vyriešiť iba premenou nášho srdca (alebo mysle). Kristus sa dotkol jadra problému, keď povedal: „²¹Zvnútra, totiž z ľudského srdca, vychádzajú zlé myšlienky, smilstvá, krádeže, vraždy, ²²cudzoložstvá, chamtivosť, podlosť, podvody, neviazanosť, závistlivé pohľady, rúhania, pýcha, pochabosť.“ (Mk 7,21.22) To znamená, že ak chceme, aby sa zmenilo naše správanie, musí sa najprv zmeniť naša myseľ.

Preštuduj si nasledovné texty a pokús sa vyjadriť, čo znamená mať „Kristovu myseľ“.

1Kor 2,14–16

Ž 24,3.4

Rim 12,2

Flp 4,8

Kol 3,2

Hospodin sľúbil, že ako súčasť „novej zmluvy“ vloží svoj zákon do mysle svojho ľudu a napíše ho do ich srdiec (Jer 31,31–33; porovnaj s Heb 8,8–10 a 10,16). Nie je teda prekvapením, že v Kázaní na vrchu Kristus rozšíril a prehĺbil význam Božích prikázaní na úroveň myšlienok a pohnútok (pozri Mt 5,17–48). Víťazstvo nad pokušením teda môžeme získať iba Božou premieňajúcou milosťou. Na úrovni myšlienok a pohnútok by sme sa mali dožadovať naplnenia tohto zaslúbenia, aby sme mohli víťaziť nad našimi hriešnymi myšlienkami.

Bez ohľadu na našu vernosť a snahu, kým žijeme v skazenom svete, nikdy nedosiahneme úplnú bezhriechnosť. Ale ak sme v Kristovi, sme úplne prikrýti Jeho spravodlivosťou. Hoci ešte nie sme dokonalí, v Ňom sme už považovaní za dokonalých (Flp 3,12–15). „Keď sme zjednotení s Kristom, myslíme ako Kristus. Čistota a láska vyžarujú z povahy, pokora a pravda ovládajú spôsob nášho života. Zmení sa samotný výraz našej tváre. Kristus prebývajúcí v duši pôsobí premieňajúcou silou a vonkajší vzhľad svedčí o pokoji a radosti, ktoré ovládajú naše vnútro.“ (ISM 337) Len každodenným odovzdaním sa, každodenným zomieraním vlastnému ja a odhodlaným úsilím byť vierou poslušný Ježišovi, môžeme dosiahnuť tento druh premeny v našich životoch.

- Predstav si, že by si dokázal zastaviť a umlčať svoje hriešne myšlienky. V čom by bol tvoj život iný? Akou cestou sa potrebuješ vydať, aby v tvojom živote víťazili viera, nádej a láska?

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

APLIKÁCIA

VEDENIE DUCHA

¹⁸Ked' Šimon videl, že vkladáním rúk apoštolov sa udeľuje Duch, priniesol im peniaze ¹⁹a povedal: „Dajte túto moc aj mne, aby prijal Ducha Svätého každý, na koho položí ruku.“ ²⁰Peter mu však povedal: „Nech zhynie tvoje striebro s tebou, pretože si sa nazdával, že Boží dar sa dá získať za peniaze. ²¹Nemáš nijaký podiel ani účasť na tom všetkom, lebo tvoje srdce nie je pred Bohom úprimné. ²²Rob teda pokánie za túto svoju zlobu a pros Pána, azda ti bude odpustené, čo si zamýšľal. ²³Lebo vidím, že si plný horkej žľče a v putách nepravosti.“ ²⁴Šimon mu odpovedal: „Proste Pána za mňa, aby ma nestihlo nič z toho, čo ste povedali.“ (Sk 8,18–24)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Svätý Duch je mocný Boží Sprostredkovateľ, ktorý vylieva Božiu lásku do našich srdc (Rim 5,5), vedie nás ku skutočnej skúsenosti spasenia (Jn 16,7–11), uvádza nás do celej pravdy (Jn 16,13) a dáva nám silu naplniť poslanie evanjelia (Sk 1,8). Pretože je to Svätý Duch, kto pôsobí proti ničiacemu satanovmu dielu, nie je žiadnym prekvapením, že satan sa všetkými prostriedkami snaží skresliť naše chápanie podstaty a diela Svätého Ducha. Kým niektorí popierajú, že je osobou, iní zdôrazňujú dary Ducha, zanedbávajú pritom jeho premieňajúcu moc.

Prečítaj si text Skutky 8,4–24. Šimon, čarodejník zo Samárie, chcel prijať dary Svätého Ducha bez toho, aby bol Duchom znovuzrodený. Ako sa rovnaký postoj prejavuje aj dnes?

Božími deťmi sú tí, čo sú vedení Svätým Duchom (Rim 8,14) do celej pravdy Božieho slova (Jn 16,13; 17,17). Ježiš jasne varoval: „²¹Nie každý, kto mi hovorí: ‚Pane, Pane!‘ vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je v nebesiach. ²²Mnohí mi povedia v ten deň: ‚Pane, Pane, či sme v tvojom mene neprorokovali? Nevyháňali sme v tvojom mene démonov? Nerobili sme v tvojom mene mnoho mocných činov?‘ ²³Vtedy im vyhlásim: Nikdy som vás nepoznal. Odíďte odo mňa, páchatelia nepravosti!“ (Mt 7,21–23) To znamená, že Duch Svätý nikdy nikoho neodvádza preč od Božieho Slova – ktoré On sám inšpiroval – ale skôr nás vždy vedie do zhody s týmto Slovom.

Ten istý Svätý Duch, ktorý nás vedie do všetkej pravdy, nás tiež zmocňuje, aby sme do tejto úžasnej pravdy priviedli ďalších (Mt 28,18–20; Sk 1,8). Pri plnení nášho posvätného poslania nás Duch vedie mimoriadnym spôsobom. Každé ráno potrebujeme pokľaknúť pred Pánom a obnoviť svoj sľub zasvätenia sa Jemu. Ak to urobíme, udelí nám prítomnosť svojho Ducha s Jeho oživujúcou a posväcujúcou mocou.

Músime však byť otvorení Jeho vedeniu tým, že budeme každý deň robiť vedomé rozhodnutia konať to, o čom vieme, že je správne. Zároveň sa musíme vyhýbať tomu, o čom vieme, že je nesprávne. Len ak sa vedome rozhodneme podriaďovať sa Bohu a urobíme správne rozhodnutia, budeme otvorení pre prijatie moci Svätého Ducha, ktorú nám Boh zaslubuje.

APLIKÁCIA

■ **Prečo je také dôležité každý deň sa modliť o vedenie Svätého Ducha?**

BYŤ PRIPRAVENÝ NA JEHO ZJAVENIE

Preto, milovaní, keďže očakávate takéto veci, usilujte sa, aby vás Pán našiel v pokoji, nepoškvrnených a bezúhonných. (2Pt 3,14)

¹Pozrite, akú veľkú lásku nám daroval Otec, aby sme sa volali Božími deťmi. A nimi sme. Svet nás preto nepozná, lebo nepoznal jeho. ²Milovaní, teraz sme Božími deťmi a ešte sa neukázalo, čím budeme. Vieme, že keď sa zjaví, budeme mu podobní, lebo ho uvidíme takého, aký je. ³Každý, kto má túto nádej v neho, očisťuje sám seba tak, ako je on čistý. (1Jn 3,1–3)

Žijeme v hektickom svete, ktorý nám ponúka rôzne lákadlá a rozptyľuje našu pozornosť rôznymi ponukami. Ak si nedáme pozor a necháme sa zviest', môžeme premrhať mnoho času a naše priority ovládne chaos. Nejde len o ďalší vedľajší produkt nášho globalizovaného kybernetického sveta. Kresťania si v každom období museli dávať pozor na satanove snahy odvrátiť ich pozornosť od toho, na čom v živote skutočne záleží.

Ak si nebudeme dávať pozor, hrozí nám, že odvrátíme zrak od Pána a budeme sa zaoberať svetskými, telesnými vecami. To nás však v konečnom dôsledku nemôže uspokojiť. Veľmi rýchlo sa môžeme dostať na vratkú pôdu, z ktorej sklzneme do duchovnej záhuby.

Uvažuj o úvodných textoch (2Pt 3,14 a 1Jn 3,1–3). Na jednej strane hovoríme o tom, že na druhý príchod sa máme pripravovať, na strane druhej máme byť pripravení. Aký je v tom rozdiel?

Často sa *neustála príprava na druhý príchod* stáva ospravedlnením pre prokrastináciu (otáľanie). Takýto postoj môže človeka ľahko priviesť k tomu, že si povie: „Môj pán mešká.“ (Mt 24,48)

Čo hovoria uvedené verše o tom, že máme byť pripravení práve teraz?

Žalm 95,7–9

Heb 3,7.8.15

Heb 4,7

Z biblickej perspektívy je čas spasenia vždy „dnes“, nikdy nie zajtra. Okrem toho, pokým človek neprežije nejakú zmenu, je pravdepodobné, že bude kráčať v živote stále po rovnakej ceste. To, čo nás premieňa, nie je čas. Ak človek neustále nerastie v milosti a nežije vytrvalo vo viere, má tendenciu klesať, stať sa zatvrdnutým, skeptickým, cynickým – a jedného dňa dokonca neveriacim. Dalo by sa to vyjadriť aj tak, že každý jeden deň predstavuje celý náš život v skratke. Takže z Božej milosti by sme mali plánovať budúcnosť, ale dôležité je, aby sme boli každý deň pripravení na Ježišov návrat – najmä preto, že vzhľadom na nepredvídané udalosti života by aj „dnešok“ mohol byť váš posledný deň.

- **Ak by sa Kristus vrátil dnes, ako môžeš byť pripravený na jeho návrat? Uvažujte spoločne o tejto otázke v triede sobotnej školy.**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

V knihe *Cesta ku zdraviu a životnej harmónii* si prečítajte kapitolu „Psychoterapia“ (MH 241–259; CZ 172–185).

„Veľký spor sa blíži k svojmu koncu. Každá zvesť o pohrome na mori alebo na súši je svedectvom, že koniec všetkých vecí je blízko. Svedčia o tom vojny a správy o vojnách. Je tu nejaký kresťan, ktorému sa nezrýchľuje pulz, keď očakáva veľké udalosti, ktoré sa pred nami otvárajú? Pán prichádza. Počujeme kroky približujúceho sa Boha.“ (MAR 220)

„Každý deň ži život viery. Nebuď znepokojený a netráp sa obdobím problémov. Obdobie ťažkostí ešte len príde. Nepremýšľaj: *Obávam sa, že neobstojím v deň veľkej skúšky*. Máme žiť pre prítomnosť, len pre tento deň. Zajtrašok ti nepatrí. Dnes si musíš udržať víťazstvo nad sebou samým. Dnes máš žiť život modlitby. Dnes máš bojovať dobrý boj viery. Dnes máš veriť, že ťa Boh požehná. A keď získaš víťazstvo nad temnotou a neverou, splníš požiadavky Majstra a staneš sa požehnaním pre ľudí okolo seba.“ (*Signs of the Times*, 20. októbra 1887)

„Pán čoskoro príde a my musíme byť pripravení stretnúť sa s Ním v pokoji. Budme rozhodnutí urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sme ľuďom okolo nás odovzdali svetlo. Nemáme byť smutní, ale radostní a máme mať Pána Ježiša stále pred sebou. Príde čoskoro. Musíme byť pripravení a čakať na Jeho zjavenie. Ó, aké to bude nádherné vidieť Ho a byť privítaní ako Jeho vykúpení! Čakáme dlho, ale naša nádej nemá ochabovať. Ak budeme môcť vidieť Kráľa v Jeho kráse, budeme navždy požehnaní. Cítim nutkanie nahlas volať: *Hor sa domov!* Blížime sa k času, keď Kristus príde s mocou a veľkou slávou, aby vzal svojich vykúpených do ich večného domova.“ (8T 253)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Ako nám môže predstava človeka – ako nedeliteľnej jednoty tela, duše a ducha – pomôcť lepšie pochopiť, že náboženstvo ovplyvňuje celý náš život?
2. Všetky skutočné prebudenia a reformácie sú teocentrické (sústredené na Boha), nikdy nie antropocentrické (sústredené na človeka). Ako tento princíp ilustruje podobenstvo o farizejovi a mýtnikovi (pozri Lk 18,9–14)?
3. Uvažujte spoločne o vašich odpovediach na štvrtkovú záverečnú otázku. Ako môžete vedieť, či ste pripravení? Môžete mať istotu bez toho, aby ste boli trufalí?